Hädav mul enesel nähja,
Teine hädav tõesel nähja,
Rumal munde nahtsa, nähja,
Suurem hädav kannatesa!
Ütlen viimaks ometigi:
„Mainuksene, Marjuksene!
„Pane nüüd korrad otsekohe.“

14. Ei ole aga tüdrukud mitte vait ega jätta poistele järele, waid laulavad wanasti oma häälekõlda:

Oi, oi, oiud poisid,
Oo, oo, noored mehed!
Laps tuleb sui, jouab sugise
Yhel päitse külast külalta,
Yhel aiate talu tänavast,
Yhekaksil küla tänavast,
Peresel pere wäravast:
„Küla eided, memmekesed,
„Küla taadid, taadikesed,
„Andke see tütar minule,
„Selle kaerad kingapaelad,
„Ütsi murta ümmarkuue,
„Selle sitsid wihtspaelad!“

Et juba nairte ja tüdrukute laulusid ma omas joulmes küllalt ja küllalt olen ettelugenud, siis olgu seest üksest laulust küllalt. Praegu kuuldud lauludest joistakse jällegi selgeste wälja, et Eesti noored mehed wanast kõwasti see peale waatasid et nende tulewased kaasad tublid, hoolikad ja wiisakad tüdrukud oleksid. Loiva rumala ja laiskade naestenahwa wiisamate kohta meeste kohtas sai wanasti terawa torkiva ja loiwa sõnadega laul lauletud.

5. Eesti wanaaegse joulmatuse ümberwoodates kuuleme nairte seltsi oma noorsuomud meeste kohtas järgmist laulu laulwat: 

On see meesi, mis minula,
On see kaasa, mis kannala!
Tuleb kiirtsista kiwe,
Terkib kui kuri koera:
Tuba kõik tule walula,
Koda kõik kuija kiwewelle!
Wirkab sukad sõnnikulle,
Klingad kerke põrmandale!
Kui ei wõta marja maasta,
Oni ei aijule lahuta:
Tuyaja siit tuodi tõwoingane
Ringi alla pihlakane,
Reie alla remmelgane.
Wõttis siit anda pikki pihta,
Pikki pihta, sõrwi selga,
Lajaji laha luida mööda.
Turi siit tundis tõwoingada,
Selga waene waketeräida,
Pihi aga jaenida paindä!

6. Ei jaane aga mehed selt laulult suurt tähelegi, waid laulwad alles kannu käikku larker käia oma jõue edasi hõigates:

Joo kurku, kanna kaela,
Wõta wartu, warkirinda:
Yhel need jalad kõju wõwad,